

Kære Aarhus Kommune - Kære Aarhus Byråd

Så er det tid til endnu et hørings svar – et hørings svar der henleder tankerne til mit seneste hørings svar, som jeg fremsendte for ca. 1 år siden. Hvor vi sidste gang så ændringer i skoledistrikter forklaret med besparelser – så er ”pakketeringen” denne gang ”*aftale om et attraktivt skoletilbud i Gellerup*”, jf. indstilling til Byrådet dateret 14. juni 2019 fra Børn og Unge.

Som ved mit sidste hørings svar indledte jeg med at anerkende problematikken. At der er behov for nytænkning og ændringer. Men....og ja....jeg formulerer et ”men”. Et skarp og konfronterende ”men”. For uanfægtet de isolerede positive konsekvenser ved etableringen af en ny skole, så vil Gammelgaardsskolen, uanset hvordan kommunen vender og drejer formuleringen og argumentationen, ende med fuldstændig samme problematik, som rigtig mange forældre i området sidste år påpegede – at elevsammensætningen vil tage en drejning, som ikke er hensigtsmæssigt for en skole, der allerede bidrager positivt og aktivt (som også kan forventes af skolen) til at løfte integrationen og give flere elever muligheden for at stærkt skoletilbud.

For med ændringer af skoledistriktet for Gammelgaardsskolen vil de konsekvenser, som ved det sidste forslag ville blive eksekveret samtidig, blot løbende blive den nye virkelighed, successivt med at nye 0. klasser starter på Gammelgaardsskolen. Fast forward – i 2030 er virkeligheden i elevsammensætningen på Gammelgaardsskolen fuldstændig lig med det resultat, som sidste års ændringsforslag ville resultere i. Og som fik rigtig rigtig mange forældre til tasterne og indsende hørings svar. Det er som om, at dette forslag er gået mere under radaren – til trods for, at konsekvenserne vil være de samme. Muligvis fordi de store konsekvenser denne gang er reduceret til et mindre antal skoler – og så er det på kommunalt plan en mindre og mere smidig implementering. Men det er aldeles forfejlet at tro, at de lokale konsekvenser af den grund er elimineret – de er fuldstændig de samme.

Som ved mit forrige hørings svar forstår jeg ganske enkelt ikke, hvorfor vores integrationsudfordringer fortsat tænkes løst i et snævert geografisk område, og hvor de institutioner og den forældrebase, som allerede aktivt bidrager til at løfte dele – ikke hele – men dele af udfordringerne blot skal bære et endnu større ansvar!

Hvis kommunens eneste løsningsrum på den generelle udfordring er etableringen af en ny skole i Gellerup, hvorfor bygges der så ikke en skole med kapacitet til at rumme alle de nuværende elever fra Tovshøjsskolen og Ellekærsskolen. Hvorfor overhovedet begynde at ændre de omkringliggende skoledistrikter? Tidligere har argumenterne i kommunen været stordriftsfordele hos skolerne – men med den nuværende gode økonomi på Gammelgaardsskolen, kan det næppe være dette argument, som ligger bag forslaget om distriksændringerne. Her ville det i stedet give mening at argumentere for at samle alle elever fra Tovshøjsskolen og Ellekærsskolen på den nye skole i Gellerup for herved virkelig at presse elevtallet op og skabe stordriftsfordele.

Dertil kommer den kæmpe udfordring, at Gammelgaardsskolen overhovedet ikke kan rumme flere elever. Som mine tre børn samstemmigt udtrykte det, da jeg talte med dem om forslaget: ”*jamen der er jo fuldstændig fyldt allerede. Vi kan næsten ikke være i klasserne*”.

Integration er en fælles opgave på tværs af hele kommunen - og en opgave som vi alle, inklusiv mig selv, skal tage ansvar for, såfremt vi virkelig ønsker at løse det. Kommunens planlægning heraf skal udtrykke dette og ikke fokusere på løsninger i afgrænsede geografiske områder - men benytte de ressourcer, som HELE kommunen repræsenterer.

Mvh. Morten Sønderskov